

ת"פ 31736/06/21 - מדינת ישראל נגד אור אברהם

בית משפט השלום באילת

ת"פ 31736-06-21 מדינת ישראל נ' אברהם(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל אדלמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שירלי הדר
נגד הנאשם		אור אברהם ע"י ב"כ עו"ד

גזר דין

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם, אור אברהם (להלן: הנאשם), הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: פקודת הסמים).
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.4.2021 בשעה 06:00 לערך, בכתובת משעול הפטל 4 דירה 133 באילת, עת בוצע חיפוש כדין, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 10 גרם שלא לשימוש העצמי.
3. בדיון ביום 16.2.2022 הציגו הצדדים הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, והורשע בעבירה כמפורט לעיל. לא היתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש. במעמד זה ביקשה המאשימה להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולחלט את הרכוש המפורט בכתב האישום הכולל ₪ 25,050, \$ 750, 2 טלפונים מסוג IPHONE, טלפון מסוג NOKIA, וטלפון מסוג BMW (להלן: הרכוש שנתפס).
- ב"כ הנאשם התנגד להכרזת הנאשם כסוחר סמים וביקש להציג טיעוניו במועד נדחה, על מנת להציג מסמכים מטעמו. הצדדים עתרו במשותף לדחות את הדיון בטיעונים לעונש למועד אחר.
4. בדיון ביום 24.10.2021 השלימו הצדדים טיעוניהם לעניין הכרזתו של הנאשם כסוחר סמים ובקשתה של

המאשימה לחלט את הרכוש שנתפס. כמו כן טענו הצדדים לעונש.

5. ביחס לעתירתה להכריז על הנאשם סוחר סמים ולחילוט הרכוש שנתפס, הפנתה המאשימה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה לאור כמות הסם שנתפסה אצל הנאשם ניתן להסיק כי הנאשם מבקש לסחור בסם ולהפיק ממנו רווח ועל כן הוא עומד בתנאים הנדרשים בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים להכרזתו כסוחר סמים. המאשימה הדגישה כי במהלך חקירתו במשטרה בחר הנאשם לשמור על זכות השתיקה ולהימנע מלהשיב על שאלות הנוגעות למקור הסכום הכספי שנתפס ברשותו. התובעת הדגישה כי "העת לתת הסבר לסכומי הכסף היא לא כעת אלא בשלב החקירה... והיום הנאשם יכול להעלות את כל הטענות בעניין הכספים והיום אין לנו איך לבדוק. כשהיחידה החוקרת נתנה לו הזדמנות ונשאל שאלות בחר שלא לתת הסבר לעניין הכספים." כפועל יוצא מכך, ביקשה המאשימה לחלט את הרכוש שנתפס.

6. ב"כ הנאשם, מצידו, טען כי עצם העובדה שהנאשם החזיק בכמות סם גדולה אינה מצביעה בהכרח על היותו סוחר סמים. עוד טען כי לאור העדר אינדיקציות נוספות המצביעות על סחר בסמים, אזי יש לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם להחזיק בכמות סם כנטען, שלא למטרות סחר. הסנגור הציג תלושי שכר של הנאשם, שלטענתו שמר על רצף תעסוקתי משך כחמש שנים. כמו כן טען כי אביו של הנאשם, דאג להעביר לו סכומי כסף גדולים, בכל פעם כ 8,000 ₪, ולתימוכין הציג תדפיס חשבון בנק של הוריו של הנאשם ובו מוצגות מידי פעם משיכות של כסף מזומן בסך 8,000 ₪.

7. אשר לעונש, לשיטת המאשימה, על המתחם לנוע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בליווי רכיבי ענישה מרתיעים. התביעה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם. כן עתרה להפעלת מאסר מותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם באופן מצטבר לעונש ולהטלת קנס לשיקול דעת בית המשפט.

התביעה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, שהם השמירה על בריאות ובטחון הציבור ושלטון החוק; ההגנה על ביטחון הציבור נובעת גם מהפוטנציאל העברייני של צרכני הסמים, אשר התלות בסם ומימונו מהווה "אחד ממחוללי הפשיעה". המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא גבוהה, "שכן הנאשם היה חלק מביצוע העבירה, הנאשם החזיק את הסמים לבדו." עוד נטען כי מדובר בסם מסוג קוקאין, הנמנה על הסמים הקשים, שההתמכרות אליו היא חזקה והשפעותיו הרסניות.

אשר למיקום העונש בגדרי מתחם העונש ההולם טענה התביעה כי לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות, חלקן בתחום הסמים והנאשם אף ריצה עונש מאסר בגין כך. התובעת ציינה כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה אשר לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות סמים, והפעם מדובר בסם קשה יותר מסוג קוקאין. נוכח האמור, ביקשה ב"כ המאשימה מבית המשפט להתחשב בערך של הרתעת היחיד. עוד ביקשה ליתן משקל לערך הרתעת הרבים.

התובעת הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

8. הסנגור טען כי מתחם הענישה הראוי נע בין צו מבחן - במקרים המתאימים, ועד ל 10 חודשי מאסר. עוד ציין כי מעיון בפסיקה ניתן לראות כי מתחמי הענישה במקרים דומים נעים בדרך כלל בין 6 חודשים ועד ל 24 חודשי מאסר, בהתחשב בנסיבותיו של כל מקרה. לשיטת הסנגור, "כשמזקקים את הפסיקה בהחזקת קוקאין במשקלים האלה רואים שכל גרם קוקאין מקבל חודש מאסר...". לפיכך ביקש למקם את עונשו של הנאשם בהתאם.

הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו וחסך זמן שיפוטי וכן הביע חרטה על מעשיו. אשר למאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, ביקש בא כוחו להפעילו באופן שיחפוף "ולו חלקית" את המאסר שיוטל עליו.

גם הסניגור הגיש פסיקה על מנת לתמוך בעתירתו העונשית.

הנאשם בדברו האחרון אמר: "אני מודה ומתחרט. אני אקבל את מה שבית המשפט יגזור."

דין והכרעה

הכרזת הנאשם כסוחר סמים

9. בהעדר מחלוקת לפיה העבירה בה הורשע הנאשם עונה על ההגדרה של "עסקת סמים" כמפורט בפקודת הסמים, טיעוני הצדדים התמקדו בתנאי הנוסף הנדרש בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים ולפיו "הוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור..." - משמע, אין בעצם החזקת הסמים מעבר לצריכה העצמית בכדי להכשיר הכרזה של נאשם כסוחר סמים ויש צורך בהוכחת מוטיב של הפקת רווח.

10. במקרה דנא נתפס סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל גבוה יחסית וכן נתפסו 25,050 ₪ ו - 750 דולר. הגם שעל פני הדברים ניתן היה להניח כי כמות כזאת של סם מיועדת להפצה, לא נתפסו רכיבים נוספים שיש בהם כדי לחזק הנחה זו; הסם עצמו לא היה מחולק למנות, לא אותרו משקלים אלקטרוניים, לא נמצאו שקיות שנועדו לחלוקת הסם, לא אותרה "רשימת לקוחות" או כיוצ"ב.

11. אכן, הנאשם שתק בחקירתו עת נשאל למקור הסכום הכספי אשר נתפס בחזקתו, אך לא מצאתי כי בחירתו בזכות השתיקה יש בה כדי להכריע בשאלת הכרזתו כסוחר סמים, במובן זה שהשתיקה כשלעצמה מספקת את התנאי הנוסף הנדרש - הוכחת הפקת הרווח. לאור הקביעה כי העובדות בתיק זה ממילא אינן מצביעות בצורה ברורה וחד משמעית כי מדובר על החזקה לשם מסחר והפקת רווח אף איני סבור כי הנטל עבר אל הנאשם. למרות זאת, מטעם ההגנה הוגשו עשרות תלושי משכורת של הנאשם אשר יש בהם כדי לתמוך בטענה כ היו בידו האמצעים להחזיק בכמות הסם שנתפסה, ואף בסכום הכספי שנתפס בחזקתו.

12. לאור האמור, לא מצאתי להכריז על הנאשם כעל סוחר סמים ולהורות על חילוט הכסף והטלפונים שנתפסו בחזקתו.

מתחם העונש ההולם

13. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, במסגרת עבירות הסמים, הם שמירה על בטחון ובריאות הציבור, והצורך למגר את נגע הסמים. ראו בעניין זה למשל את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 2596/18 **זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018). ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.2012) (להלן: עניין יונה).

14. אשר להחזקת סם המסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכה עצמית, נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, במסגרת ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** (4.6.2020), בין היתר, כך:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי יש צורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעה, אשר תתמוך במאבק למיגורן (ראו למשל ע"פ 8283/17 עבאסי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (10.6.2018)). בפרט, נקבע כי:

'אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונש זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ש"ח [...] יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם' (ע"פ 1345/08 איסטרשוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה כ"ג (18.5.2009))

כמו כן נקבע, כי ככלל נסיבותיו האישיות של נאשם ייסוגו בפני האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה בגין עבירות מסוג זה (ראו לדוגמה ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2017)).

דברים אלו מקבלים משנה תוקף, עת הורשע המערער בהחזקת כמות גדולה של סם מסוג קוקאין, הנמנה בין הרעים והמרים שבסמים המסוכנים, בשל טבעו הממכר והתלות הגבוהה הנוצרת בו, ומחמת השפעותיו ההרסניות על גוף האדם ונפשו ועל החברה כולה (ראו גם ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה, [פורסם בנבו] פסקה 4 (4.7.2012)).

15. בעניין יונה קבע בית המשפט העליון כי סם מסוכן מסוג קוקאין נחשב לסם קשה, עמד על הנזקים הרבים שנגרמים כתוצאה מהשימוש בו, בין היתר, כך:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר הרשות למאבק בסמים, בכתובת: <http://www.antidrug.org.il/pages/924.aspx>). הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות העולה על פי 33 מהכמות המוגדרת בחוק ככמות לצריכה עצמית. מנגד, לא נטען כי הסם היה מחולק למנות, או כי נתפסו אמצעים נוספים אשר יש בהם כדי להצביע על כוונה להפיץ את הסם, כגון משקל אלקטרוני או "שקיות חלוקה". לפיכך, מצאתי לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה בינונית - נמוכה.

16. הצדדים הגישו פסיקה על מנת לתמוך בעתירתם העונשית; ראיתי להתייחס לחלק מפסקי הדין, הרלוונטיים למקרה דנא.

17. במסגרת רע"פ 4862/10 **אנקרי נ' מ"י** (29.6.2010) המבקש הגיש בקשת למתן רשות ערעור כנגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו נגד פסק הדין של בית משפט השלום. המבקש הורשע בהחזקה של סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכתו העצמית, במשקל של 11.6 גרם, מחולק לשקיות, וכן הורשע בעבירה של הכשלת שוטר. על המבקש נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה בחופף לעונש. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, אולם בית המשפט מצא לנכון לקצר את עונש המאסר שהוטל ל 10 חודשים והפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש, כך שהוטלו על המבקש 16 חודשי מאסר לריצוי וכן ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה בקשתו של המבקש משיקולים משפטיים, תוך ציון העובדה כי הענישה שהוטלה אינה סוטה מנורמה הענישה המקובלת.

18. במסגרת עפ"ג (מרכז) 62489-07-17 **דקה נ' מדינת ישראל** (31.12.2017), הוגש ערעור כנגד גזר דינו של בית משפט השלום. המערער הורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין, במשקל 29.95 גרם, מחולק למנות וזאת שלא לצריכתו העצמית. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל

וגזר על המערער 15 חודשי מאסר בפועל בליווי רכיבי ענישה נוספים. הערעור נדחה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה שנקבע היה נכון והעונש אשר הוטל על המערער הוצב כראוי במסגרת המתחם.

19. במסגרת עפ"ג (י-ם) 18766-07-18 **אבו נאב נ' מדינת ישראל** (9.10.2018) הוגש ערעור נגד גזר דינו של בית משפט השלום. המערער הורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכתו העצמית, בכמות של 27 גרם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטלו 16 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה הערעור בצינו כי בקביעת מתחם הענישה הובאו בחשבון מכלול השיקולים הרלוונטיים, וכי העונש אשר הוטל אינו סוטה מרמת הענישה הנהוגה.

20. במסגרת עפ"ג (תל אביב) 31775-10-14 **מדינת ישראל נ' שורצמן** (23.2.2015), הוגש ערעור מטעם המדינה נגד גזר הדין שניתן בבית משפט השלום. המשיב הורשע בכך שהחזיק סם שלא לצריכתו העצמית. דובר בסם מסוג קוקאין המחולק לארבע יחידות במשקל של 1.4 גרם בתוך תחתוניו. כן החזיק בתוך תחתוניו, בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 17.5 גרם, מחולק ל 19 יחידות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין עשרה לעשרים חודשי מאסר בפועל, ועל המשיב הוטלו 16 חודשי מאסר וכן ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי המתחם הראוי במקרה זה נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על המשיב הוטלו 20 חודשי מאסר. עוד נדונה סוגיה הנוגעת לדרך הפעלתו של מאסר מותנה.

21. במסגרת ת"פ (אי') 25175-10-21 **מדינת ישראל נ' מסארו ואח'** (28.2.2022) הורשע הנאשם במסגרת כתב האישום הכולל שני אישומים, בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכתו העצמית. מדובר בכמות כוללת של סם במשקל 13.3885 גרם. בנוסף, נתפסו משקלים אלקטרוניים, גזרי ניילון לחלוקה וכסף מזומן. בית המשפט קבע מתחם ענישה יחיד, הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל בליווי רכיבי ענישה נוספים.

22. במסגרת ת"פ (ק"ג) 49165-08-15 **מדינת ישראל נ' זיתון** (4.2.2018) הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכתו העצמית. הנאשם החזיק סם מסוג קוקאין במשקל של 8.46 גרם. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 7 חודשי מאסר ועד ל 18 חודשי מאסר בליווי רכיבי ענישה נוספים. על הנאשם הוטלו 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן ענישה נלווית. כן הופעל נגדו מאסר מותנה, כשחלקו במצטבר וחלקו בחופף למאסר שהוטל.

23. במסגרת ת"פ 3615-11-20 **מדינת ישראל נ' אבו הוידי ואח'** (28.2.2022) הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכתו העצמית. הנאשם החזיק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 10.5768 גרם, מחולק ל 24 יחידות. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר, שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל.

24. מעבר לפסיקה שהגישו הצדדים, ראיתי להפנות גם לפסקי הדין להלן.

25. במסגרת עפ"ג (חי') 39900-01-21 שגיר נ' מדינת ישראל (25.2.2021) נדחה ערעורו של הנאשם נגד גזר הדין בעניינו. הנאשם הורשע בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכתו העצמית, במשקל של 16.0250 גרם (הנאשם גם ניסה להימלט משוטרים, והשליך את הסם במהלך מרדף משטרתי אחריו).

בית משפט השלום סקר בהרחבה את מדיניות הענישה הנהוגה בקשר להחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית, (ראו פסקה 10 לגזר הדין), וקבע כי במקרה שם נע מתחם העונש ההולם בין 12 חודשי מאסר בפועל, ועד 24 חודשי מאסר. בסופו של יום, הושתו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעור ההגנה נגד גזר הדין, וקבע, בין היתר, כי "נדגיש בעניין זה את המדיניות בנושא עבירות סמים ובכלל זה, בקשר לסמים מסוג קוקאין, כפי שנקבעה על ידי כב' השופט אלרון בע"פ 8048/19 פיצחודה נ' מדינת ישראל מיום 4/6/20, כפי שמציין כב' השופט אלרון, מדיניות הענישה מחייבת הכבדת יד על מחזיקי סמים שלא לצריכה עצמית".

26. במסגרת רע"פ 894/16 **פרץ נ' מדינת ישראל** (10.2.2016) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור מאת הנאשם, נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו נדחה ערעורו על גזר הדין שניתן בעניינו. הנאשם הורשע בכך שהחזיק בביתו 31.05 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, ודן את הנאשם, בסופו של יום, לעונש בתחתית מתחם הענישה.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם, וקבע, בין היתר, כי: "מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום משקף נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, ובפרט כאשר מדובר בכמות נכבדה של סמים קשים מסוג קוקאין, שנתפסו ברשותו של המבקש".

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור מטעם ההגנה, וקבע, למעלה מן הצורך, כי העונש שהושת על הנאשם הוא "ראוי ומאוזן".

27. במסגרת עפ"ג (ת"א) 26655-04-14 **חמדאן נ' מדינת ישראל** (10.9.2014) דחה בית המשפט המחוזי (בהסכמת ההגנה, לאור המלצת בית המשפט), את ערעור הנאשם נגד גזר הדין של בית משפט השלום. הנאשם הורשע בכך שהחזיק, שלא לצריכה עצמית, 12 שקיות קוקאין במשקל כולל של 5.2464 גרם נטו; הסם המסוכן היה מוסלק בתוך רכב. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה שם נא בין 8 חודשי מאסר, ועד 18 חודשי מאסר, והשית על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה. ערעורו לבית המשפט המחוזי, נדחה בהסכמתו, כאמור.

28. אשר על כן, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין 9 חודשי מאסר ועד ל 20 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם

29. לנאשם עבר פלילי, הכולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות סמים, אלימות, ועבירות ברכב. הנאשם ריצה עונש מאסר בגין עבירה דומה ואף תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה, אשר לא הרתיעו מלשוב ולבצע את העבירה בגינה הורשע בתיק זה, כשהפעם מדובר בסם שהשפעותיו כאמור קשות יותר.

30. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודייתו בעבירה המיוחסת לו, תוך נטילת אחריות למעשיו וחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

31. עוד הבאתי בחשבון, לקולא, את העובדה כי הנאשם נתון במעצר תקופה משמעותית בגין העבירה המיוחסת לו, על כל הקושי הכרוך בכך.

32. אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר למשך **11 חודשים**, בניכוי ימי מעצרו.

מורה על הפעלת מאסר מותנה **בן 9 חודשים** שהוטל על הנאשם ביום 16.9.2019 במסגרת ת"פ 49849-02-19 של בית משפט השלום באילת. לאור הודאתו של הנאשם במיוחס לו, תוך נטילת אחריות והבעת צער, מצאתי לנכון להפעיל את המאסר כך **שארבעה חודשים** ממנו ירוצו **בחופף** לעונש שהוטל עליו בגזר דין זה, **וחמישה חודשים ירוצו במצטבר** לו.

סך הכל יריצה הנאשם מאסר לתקופה של 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

מאסר למשך 8 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, מסוג פשע, במשך 3 שנים מיום שחרורו.

מאסר למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, מסוג עוון, במשך 3 שנים מיום שחרורו.

קנס - קנס בסך של **5,000 ש"ח** או מאסר למשך 25 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 12.2.2023 ובכל 12 לחודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן

התשלומים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג ניסן תשפ"ב, 14 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

תשומת לב הנאשם כי ניתן לשלם את הקנס כעבור 3 ימים מהיום, ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000;
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).